

Blaabjerg. Jeg ser nu af Betænkningen, at der er naaet en god Overenskomst mellem Regjeringen og Udvalget i saa Henseende, og det glæder mig af en Skrivelse fra Klitinspektøren, som findes gjengiven i Betænkningen, at se, at den Udtalelse, som jeg fremkom med dengang, nemlig at vi nu vare komne saavidt, at vi kunde sige, at vore Klitter fra Skagen til Ribe vare forvandlede til Skov, stemmer ganske overens med, hvad Klitinspektøren har udtalt i den nævnte Skrivelse. Da nu det ærede Udvalg har stillet i Udsigt at ville tage disse Ting under nærmere Forhandling med den høitærede Minister inden 3die Behandling af Finansloven, saa tillader jeg mig at anbefale, at man vil tage noget Hensyn til den gamle Plantør, som nu bestyrer Plantningen af Borstrup Plantage. Jeg udtalte det Samme ved Finanslovens 1ste Behandling, og nu ser jeg, at han er stillet lavest blandt de Plantører, som ere ansatte paa Sjællands Bestyrelse. Han er en ældre Mand, der har viet al sin Tid og sin bedste Kraft til dette Niemed. Han har med megen Kamp ført det dertil, at den vanskelige og jeg kan vistnok sige den daarligste Klitstrækning, som findes paa Bestyrelsen, nu er en temmelig frodig Naaletræsstof. Ganske vist er det endnu kun smaa Trær, men de ere i god Grøde og i god Fremgang, hvilket styldes hans varme Interesse for Sagen, saa at Staten har Grund til at takke ham derfor. Dersom altsaa den høitærede Minister i Forening med Finansudvalget kunde komme i Tænke om at give denne Mand et lille Lillæg til hans Løn i Lighed med et Alderslillæg, da tror jeg at dette vilde være vel fortjent, og at han vilde være denne Paastjornelse værdig; han er nu omtrent 70 Aar gammel. Jeg skal fremdeles varmt anbefale denne Sag baade til den høie Regjerings og til Finansudvalgets Overveelse. — Siden jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg havde haabet, at den oftere omtalte Sag om Gjennemgravningen af Landtungen ved Nymindesgab iaar havde været saa fuldstændig oplyst og dens Vigtighed saa tilstrækkelig konstateret, at Sagen havde foreligget til Bevilling. Dette er jo imidlertid ikke sket. Den høitærede Minister har vistnok ikke hidtil faaet Sagen saa tilstrækkelig oplyst, som han ønskede, for at kunne fremkomme med den; men, naar Sagens Vigtighed er tilstrækkelig konstateret, saa er jeg vis paa, at denne Sag ingen Anbefaling behøver, hverken til det høie Thing eller til den høitærede Minister, thi saa er jeg vis paa, at de begge ville søge at faae den fremmet. Det er mig bekendt, at den høitærede Minister adskillige Gange har udtalt sig om denne Sag og anerkjendt dens Vigtighed. Jeg tør vel saaledes nok nævne, at den høitærede Minister engang har sagt til en Deputation: Jeg bliver jo ikke fri for denne Sag; den er af en saadan Betydning, at jeg ikke vil faae Fred, før end jeg tager mig af den. Sagens

Paatrængenhed vil som sagt være bevist, naar den blot er tilstrækkelig oplyst, og naar den endelig engang kommer til at foreligge det høie Thing, saa haaber jeg, at det ikke vil vise mindre Interesse for Sikringen af Rysten Syd for Ringkjøbingsfjord, end det har vist for det samme Forhold Nord for Ringkjøbingsfjord. — Endvidere skal jeg tillade mig at anbefale det lille Underendringsforslag under Nr. 214, som angaar luffede Vogne paa Jernbanen. Det ærede Medlem fra Frederiksbund (P. Pedersen) talte om at disse Vogne vare af største Betydning om Vinteren. Jeg tillader mig nu at mene, at det er lige saa vigtigt at have dem om Sommeren, navnlig da man jo nu er kommen efter at overbygge Jernbanevogne med et slet varmeledende Materiale, thi jeg tror, at det vil være til betydelig Lettelse for Dyrene, naar de kunne blive befordrede i Vogne, som have en slet varmeledende Overbygning der kan skygge, i Stedet for at blive befordrede i aabne Vogne.

Leth: Det er om Endringsforslaget under Nr. 24, at jeg først ønsker at sige et Par Ord. Jeg befinder mig i en noget vanskelig Stilling ligeoverfor dette Forslag, som jo gaar ud paa at give Regjeringens Jisserikonfuldent, Birtekommer Fiedler et Lillæg af 400 Kr. aarlig for hans Birtekomhed i Jisserisagen. Jeg tror, at dersom jeg skulde stemme for dette Lillæg af Hensyn til den Nytte og Rigtigheden af det Standpunkt, som Birtekommer Fiedler efter min Mening indtager i Jisserispørgsmaal, vilde jeg ubetinget maatte stemme imod dette Forslag. . .

Formanden (Krabbe): Mine Herrer! Der er temmelig megen Uro i Salen.

Leth: Thi efter min Opfattelse er det Standpunkt, som Regjeringens Jisserikonfuldent overhoved staar paa med Hensyn til Jisserispørgsmaalet, fuldkommen forseilet. Smidlertid er det tillige min Opfattelse, at ethvert Standpunkt, som indtages paa en loyal Maade, stemmende med Vedkommendes Overbevisning, har sin Berettigelse. Det er vistnok dette, der fremmer Videnskaben, og igjennem Videnskaben paa dette Punkt Opsvinget i Jisseriet bedst, at Standpunkterne faae Lov til at brudes, at Enhver faaer Lov til at forsvare sin Mening og anføre for den, hvad han kan, belægge den med de Vidnesbyrd, som han er istand til at staffe tilveie. Det er efter mit Begreb igjennem en saadan Kamp, at Sandheden faavel paa dette Omraade som saa at sige paa ethvert andet og fortrinnsvis paa det videnskabelige skal fremmes. Jeg har den første personlige Agtelse for Birtekommer Fiedler, og jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at han forsvaret det, som han forsvaret i fuld Overbevisning om, at det er det Rette. Det er den Betragtning, som jeg har